

Inhoud

VOORWOORD	2
GENDERDYSFORE OUDERS EN HET HOEDERECHT OVER DE KINDEREN.	3
ZELFHULP	15
ZITDAGEN	16
VOORNAAMSWIJZIGING	17
LEZERSBRIEF	22
RECHTZETTING	23
BORSTPROTHESES	24

Voorwoord

Nieuwsbrief oktober 1999. De laatste van het jaar, niet de laatste van deze eeuw, want die eindigt pas volgend jaar zoals jullie wellicht wel weten. De Genderstichting mag dit jaar wel zijn vijftiende verjaardag vieren. November 1984 was de geboortedatum van de stichting. De Nieuwsbrief kwam er pas de vijf jaar later. Ook deze uitgave bevat weer een aantal interessante artikels over diverse onderwerpen. We willen iedereen er alvast veel leesgenoegen mee toewensen.

Wie in de komende maanden contact heeft met de Genderstichting, heeft kans nieuwe stemmen aan de telefoon te horen en/of nieuwe gezichten te zien. Een vrijwilligster en een stagiair zijn onze gelederen komen aanvullen sinds september. Isabel volgt de opleiding graduaat orthopedagogie aan de Vormingsleergang voor sociaal en pedagogisch werk te Gent en dit sinds 1 september. Zij komt 22 uur per week op de dienst meedraaien in het kader van haar opleiding.

Tom loopt stage van 15 september tot eind december, dit binnen zijn laatste licentie psychologie aan de universiteit van Gent. Zijn stage loopt deels bij de Genderstichting en deels bij het genderteam van het UZ te Gent.

De volgende editie van deze Nieuwsbrief mag U in Uw bus verwachten net voor Kerstdag, dit wegens de jaarlijkse sluitingsperiode van de Genderstichting tussen Kerst en nieuwjaar. Graag tot dan.

Koen & Marie-Anne

Wat betreft het *abonnement* op Uw Nieuwsbrief, onderaan het adresetiket staat het tijdstip vermeld waarop U voor de laatste de NB zult ontvangen indien U niet tijdig Uw abonnement verlengt. In de gaten houden is de boodschap dus!!!

Genderdysfore ouders en het hoederecht over de kinderen.

© 1999 - Gianna E. Israël.

Van alle zinloze beproevingen waarmee men als ouder geconfronteerd kan worden, is er geen enkele zo pijnlijk als wanneer er plots een einde komt aan de mogelijkheid om voor zijn of haar kinderen te zorgen.

Transgendere ouders - zowel transeksuelen als travesties -, en anderen die in gerechtelijke gevechten zijn verwickeld, worden niet zelden geconfronteerd met het

Gianna E. Israel

volgende vooruitzicht: dat een ex-partner of een rechtbank die zich op ernstige wijze met de opvoeding zou gaan bemoeien, of zelfs de mogelijkheid om de kinderen zelf op te voeden volledig kwijt te geraken.

Door de jaren heen heb ik gemerkt dat er slechts weinig informatie bestaat voor transgendere ouders die geconfronteerd worden met een hoorzitting waar de transgendere identiteit een onderwerp van discussie is geworden. Eén van de redenen waarom er op dit vlak een lacune bestaat, heeft wellicht te maken met de grote complexiteit van dit onderwerp. Zelfs wanneer u geen kinderen heeft, raad ik u aan dit artikel zorgvuldig te lezen. Vele van de hier aangehaalde punten, komen overeen met presentaties van genderdysforie die gebruikt worden voor rechtzaken en overheidsdiensten. De presentatie van deze punten is vooral belangrijk wanneer u in deze gelegenheden ernstig genomen wenst te worden.

Er zijn een aantal factoren die kunnen worden aangehaald wanneer genderdysforie ter discussie staat in procedures rond

hoederecht. De ergste beschuldiging die een ex-partner, rechtbank of psychiater kan inbrengen tegen een genderdysfoor, persoon is te verklaren dat hij of zij 'mentaal onstabiel' is en niet in staat als ouder te functioneren omwille van het bestaan van de genderdysforie. Bijkomend moet gezien worden dat wat de hoede over kinderen betreft, rechtbanken beslissingen zouden moeten nemen die *vooral in het belang van het kind zijn* en niet in de eerste plaats in het belang van de volwassenen.

Tenslotte, rechtbanken, advocaten en beoordelende psychiaters, hebben meestal zeer weinig informatie of ervaring wat betreft genderdysfore onderwerpen.

Wanneer men al deze factoren samen bekijkt, zou het moeten duidelijk zijn dat iedere genderdysfore ouder die voor een juridisch gevecht omwille van de kinderen staat, nodig moet voorbereid worden om door een moeilijk proces te komen. Daarom zou ik éénieder die in een dergelijke situatie terecht komt sterk willen aanraden een raadsman te zoeken.

Bij de beoordeling van het hoederecht heeft de rechtbank de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat een kind niet in een situatie komt waar de mogelijkheid bestaat op één of andere manier schade op te lopen. Voorbeelden hiervan zijn situaties waarbij is bewezen dat de ouder heeft nagelaten of niet in staat bleek te zijn om voor het kind te zorgen.

De aanwezigheid van onbehandelde psychologische problemen, is één van de situaties waarin iemand niet langer in staat wordt geacht de zorg voor de kinderen op zich te nemen. Tijdens een proces kan aan de ouders gevraagd worden een door de rechtbank opgelegde psychologische test, of een psychiatrische evaluatie door een psycholoog of psychiater te ondergaan. Als het de bedoeling van de rechtbank is zekerheid te krijgen over de bekwaamheid van de ouders, kunnen ook transgendere ouders net als niet-transgendere ouders hier niet van worden, uitgesloten. Indien de rechtbank of de door de rechtbank

aangeduide psychiater echter niet op de hoogte is van het feit dat een groot aantal transgendere personen, waaronder zowel alleenstaanden als mensen met een vaste relatie, goede, bekwame ouders zijn, kunnen zich verschillende ernstige problemen voorstellen. Dit geldt vooral in situaties waarin het aspect van de genderidentiteit niet op een fatsoenlijke manier werd behandeld gedurende de hoederechtoprocedure en/of de door de rechtbank opgelegde psychologische of psychiatrische evaluatie.

Gedurende de laatste tien jaar van mijn werk als gendergespecialiseerd raadsman binnen de geestelijke gezondheidszorg, heb ik gewerkt met meer dan 1600 cliënten. Het overgrote deel hiervan waren volwassenen met jeugdige kinderen. Hierdoor heb ik ondervonden dat transgendere personen even goed in staat zijn om een goede ouder te zijn als hun niet transgendere tegenhangers. Bij het doornemen van de klinische informatie voor de publicatie van het boek "Transgender Care (Temple University Press/1997), ontdekten mijn co-auteur Donald Tarver M.D en ik, dat "duizenden transgendere mensen een goed aangepast leven leiden als productieve en zich aan de wet houdende leden van de maatschappij". Tijdens het schrijven van haar boek "True Selves (Jossey Bass Publishers/1996) kwam mijn collega Mildred Brown, Ph.D tot dezelfde conclusies. Zij beschreef eveneens de grote schade die een kind wordt aangedaan als de relatie met een van de ouders wordt afgebroken.

"Er is geen logische reden waarom iemand die leeft in de genderrol van de tegenovergestelde sekse, gescheiden zou worden van zijn of haar nageslacht. Een sekseverandering vermindert op geen enkele manier de liefde die een ouder voor zijn of haar kind kan voelen, noch doet het op enige wijze afbreuk aan de mogelijkheid een goede ouder te zijn.

Ongeveer een dozijn van mijn transseksuele patiënten verkreeg het volledige hoederecht. De kinderen in kwestie

zijn opgegroeid tot gelukkige, goed aangepaste, niet-genderdysfore, seksueel betrouwbare volwassenen.

In feite heeft een studie, geleid door DR. Richard Green in 1978, bewezen dat kinderen die opgroeiden in transseksuele huishoudens een niet-genderdysfore identiteit en een heteroseksuele oriëntatie ontwikkelden en niet verschilden van andere kinderen die opgroeiden in meer conventionele huishoudens.”

True Selves- pagina 188.

Evenals transseksuelen worden ook travesties geconfronteerd met mogelijke problemen inzake hoederecht. Dit komt ook voor, zelfs als het kind niet eens weet heeft van de travestie van zijn of haar ouder. Hier stelt zich een door rechtbanken vaak gestelde vraag: Op welke leeftijd zijn kinderen intellectueel in staat de feiten te begrijpen die met genderdysforie te maken hebben? Bij mijn naslagwerk voor een artikel over de impact die het hebben van een transgendere of travestie ouder op een kind heeft, beantwoordde Barbare Anderson Ph.D. deze vraag tijdens een interview dat ik met haar had. Barbare Anderson Ph.D. is een familietherapeute uit San Francisco, die tevens seksuologe is en meer dan dertig jaar ervaring heeft. Zij stelde dat kinderen wanneer zij de leeftijd van vier jaar hebben bereikt, in staat zijn om genderdifferentiatie te begrijpen. Differentiatie op het vlak van genderidentiteit is belangrijk wanneer kinderen gaan begrijpen wat het betekent om een ouder te hebben die transseksueel of travestie is. Volgens Dr. Anderson is “het herkennen en het uitspreken van vooroordelen een belangrijk stuk van het leren omgaan met anderen”. Haar observaties bevestigen mijn observaties dat kinderen van een ouder die aan travestie doet of een transseksuele identiteit heeft, mits goede ouderlijke begeleiding doorgaans een goede vertrekbasis hebben voor het omgaan met maatschappelijke kwesties.

Er zijn andere ouder-kind dynamieken die moeten worden behandeld gedurende hoederechtprocedures en -evaluaties. Kinderen accepteren doorgaans bijvoorbeeld zonder veel problemen zowel het gedrag als de identiteit van de ouder. Dit betekent echter niet *dat ouders het recht hebben om de noden van hun kinderen te ontkennen tijdens een tijdelijke of definitieve scheiding. Ouders dienen er hun kinderen aan te herinneren dat ze geliefd zijn.* Volwassenen dienen eveneens in staat te zijn zich op een verantwoorde wijze te gedragen en te tonen hoe mensen die ooit om elkaar gaven omgaan met scheiding. Gedeelde verantwoordelijkheid is cruciaal in elk echtscheidings- en scheidingsproces.

Een belangrijke factor die duidelijk aanwezig is in vele scheidingen, is dat twee volwassenen niet langer in staat zijn in elkaars noden te voorzien. In sommige gevallen kan de evolutie van iemands genderidentiteit de relatie tussen twee mensen ingrijpend veranderen. Maar het komt veel meer voor dan niet, dat er verschillende factoren zijn die aanleiding geven tot een scheiding. Wat ook de reden mag zijn van de scheiding van twee volwassenen, zij zijn beiden als individu verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen. Dit op een niet-veroordelende manier die op geen enkele wijze het ouderlijke recht op ouderschap ondermijnt.

Belangrijk om hierbij te vermelden is, dat de meeste kinderen van een transgendere ouder zich even goed aanpassen aan hoederecht- en bezoeksregelingen als kinderen zonder transgendere ouder.

Het komt tegenwoordig steeds vaker voor dat rechtbanken en door de rechtbank aangeduide psychologen en psychiaters, erkennen dat de vijandig gezinde partner de genderidentiteit of de travestie van de ander partner zal gaan misbruiken. Dit is zeker zo wanneer de niet-genderdysfore partner en zijn of haar raadgever geen argumenten meer vinden die wijzen op verzuim of onkunde. Bovendien, wanneer een zorgvuldig gemaakte voorstelling van genderdysforie is aangebracht voor de rechtbank, of gebruikt wordt om psychologen en psychiaters die door de rechtbank zijn aangeduid te informeren, dan erkennen

deze partijen tegenwoordig dat genderdysforie bij een ouder geen tegenstrijdig effect heeft op het ouderschap.

Om een nauwkeurig en positief beeld te brengen over genderdysforie, dient de genderdysfore ouder eerst zijn of haar eigen advocaat te onderwijzen in deze materie. Hij of zij dient te aanvaarden dat de advocaat over de zaak verder zal adviseren en tenslotte als persoonlijke vertegenwoordiger zal optreden. Advocaten hebben doorgaans uitstekende voorstellings- en communicatievaardigheden. Hun opleiding maakt hen eveneens vertrouwd met wat, wanneer en hoe informatie dient gepresenteerd te worden tegenover een rechtbank en zijn vertegenwoordigers.

Voorafgaande informatie leveren is in feite zeer goed voor elke genderdysfore ouder. Hoe dan ook dringt zich hierbij een andere belangrijke vraag op. Met name welke informatie dient de transgendere ouder nu juist aan zijn of haar advocaat te geven. Het is realistisch om aan de advocaat zelf te vragen wat hij of zij nuttig zou achten bij het naar voor brengen van de informatie rond transgenderisme. Spijtig genoeg komt het echter vaker wel dan niet voor dat advocaten niet vertrouwd zijn met gender kwesties en dat de transgendere ouder zelf dient te beslissen welke informatie bruikbaar en representabel is voor de zaak. Het is mijn ervaring dat de zaken *kort en relevant* houden de twee belangrijkste factoren zijn bij het beslissen welke informatie geschikt is in hoederecht processen en –evaluaties.

Het geven van teveel irrelevante informatie kan de indruk geven dat de ouder teveel controle over de zaak wil hebben. Daarom is het heel belangrijk dat het materiaal met zorg geselecteerd wordt, kort en gemakkelijk te begrijpen is. Dergelijke informatie zal direct een aantal wettelijke vragen oproepen: betekent het transgenderisme of de travestie dat een ouder niet meer in staat is om op een verantwoorde manier voor zijn of haar kind te zorgen? En wat nog belangrijker is: is de ouder psychologisch stabiel?

Er kan veel bereikt worden wanneer de advocaat verwijst naar zaken die te maken hebben met algemene psychologische stabiliteit. Wanneer de transgendere ouder in begeleiding is bij een psychotherapeut of psychiater, kan hij of zij een evaluatie of verklaring schrijven over de mentale staat waarin zijn of haar cliënt verkeert. Advocaten maken van deze mogelijkheid regelmatig gebruik bij het voorstellen van hun cliënten. Als er desondanks nog onbeantwoorde vragen blijven in verband met de geestelijke gezondheid, dan is het de gewoonte dat de rechtbank een psycholoog of psychiater aanduidt om beide of een van de ouders te gaan onderzoeken.

De twee belangrijkste dingen die men dient te weten over de door de rechtbank aangeduide psychologen en psychiaters zijn de volgende. Ten eerste hebben zij er geen enkel belang bij partij te kiezen voor één van de ouders. Hun enige taak is te onderzoeken of de ouders in staat zijn om voor hun kinderen te zorgen, en aan de hand hiervan een advies te geven aan de rechtbank. Hoewel door deze aangestelde psychologen en psychiaters wellicht beleefd zullen zijn, is dat ook het enige dat te verwachten valt. Wanneer er zich conflicten voordoen of er vragen rijzen in verband met de door de rechtbank aangestelde psycholoog of psychiater, is het aan te raden om de hulp van je advocaat in te roepen. Een laatste belangrijk punt is dat de door de rechtbank aangestelde psychologen en psychiaters doorgaans niet beschikken over up-to-date informatie in verband met genderdysforie.

Het ogenblik waarop de psychologische stabiliteit van een ouder wordt onderzocht, is doorgaans het geschikte moment voor een advocaat om de rechtbank enige samenvattende en relevante informatie in verband met genderidentiteit te bezorgen. Diezelfde gebundelde informatie zou het best ook worden bezorgd aan de door de rechtbank aangeduide psycholoog of psychiater, op het ogenblik dat er tijdens de evaluatie vragen rijzen die te maken hebben met genderidentiteit.

Informatiemateriaal dat hiervoor bijvoorbeeld goed geschikt is zijn onder ander fotocopies uit boeken, professionele artikels en

brochures. (Een advocaat, of een genderexpert kan eventueel de gedeeltes aanduiden die duidelijke informatie geven omtrent genderkwesties).

De transgendere persoon zal eveneens bereid moeten zijn om vragen te beantwoorden over zijn of haar genderidentiteit of nood om aan omkleeding te doen. Ik beveel hieromtrent ten zeerste aan dat hij of zij de wijze waarop hij of zij zichzelf voorstelt bespreekt met een ervaren en gespecialiseerde genderdeskundige vooraleer op dergelijke vragen in te gaan. Dit geldt vooral voor eenieder die nog niet zoveel ervaring heeft met het bekend maken van zijn of haar genderdysforie naar zowel professionelen als vreemden toe.

Een van de meest sprekende documenten die een transgendere ouder kan gebruiken om de feiten rond genderidentiteit naar voor te brengen is een Gender-Gespecialiseerde Geestelijke Gezondheidsverklaring. Korter gezegd, heet dit de Gender Expert Verklaring. Een verklaring is een document dat geschreven is door een genderexpert en daarna is goedgekeurd door iemand met ervaring in het schrijven van gerechtelijke teksten. Als genderexpert met gerechtelijke ervaring heb ik reeds een aantal van die documenten geschreven. Het is mijn ervaring dat rechtbanken dergelijke verklaringen appreciëren omdat zij een korte relevante samenvatting van de situatie geven, en geschreven zijn op een voor de rechtbank herkenbare wijze en in gerechtelijke taal. Normaal gesproken, wordt in zo'n verklaring de achtergrond van de genderexpert toegelicht, wordt een overzicht gegeven van relevante informatie en wordt verwezen naar academische geschriften die de observatie van de expert staven. Zoals eerder in dit artikel werd vermeld, is het naar voor brengen van genderidentiteitszaken in de rechtbank geen dagdagelijks verschijnsel voor de meeste advocaten. Normaal gesproken is het zo dat sommige advocaten zeer sterk zullen proberen om een door een genderexpert opgestelde verklaring toe te voegen aan hun presentatie van de travestie of de transgendere identiteit, terwijl anderen juist gevraagd moet worden of een dergelijk document relevant zou kunnen zijn in verband met de desbetreffende zaak.

Naar mijn mening is het zo dat een verklaring van een gender expert zeer nuttig is wanneer er ook maar enige onzekerheid is omtrent genderidentiteit of travestie kwesties.

Soms blijft het zowel voor de advocaten als voor de gender experts onduidelijk of het nu beter is om alleen maar algemene informatie of integendeel een evaluatie, of beide in te sluiten bij de verklaring van de gender expert. Mijn raad aan advocaten is dat een verklaring meer informatie in verband met de evaluatie dient te bevatten, naarmate het belang dat wordt toegeschreven aan de genderidentiteit groter wordt.

Door de band genomen is het echter zo dat brede informatie omtrent genderzaken voldoende is als de verklaring enkel bestemd is voor informatieve doeleinden. Genderexperten zonder gerechtelijke ervaring doen er goed aan een advocaat te raadplegen wanneer zij niet begrijpen wanneer en hoe ze betreffende informatie in een verklaring dienen te vermelden.

Door de jaren heen heb ik vanuit mijn ervaring als genderdeskundige een groot aantal van die gerechtelijke verklaringen geschreven. Een dergelijke verklaring dient op een adequate manier in te gaan op de door de rechtbank gestelde vragen over het feit of transgendere personen in staat zijn capabele ouders te zijn. Behalve wanneer een rechtbank extreem bevooroordeeld is, zullen de meeste rechters erkennen dat de transgendere identiteit of de nood tot omkleeding van de ouders, evenals vele andere menselijke eigenschappen, *geen invloed hebben op het welzijn van een kind, wanneer de ouders eensgezind hun kinderen tegen schade trachten te beschermen.*

Door de rechtbank aangeduide psychologen en psychiaters kunnen geloven dat de transgendere identiteit of de travestie een hinderpaal kunnen vormen voor het welzijn van de kinderen, maar het is hoe dan ook hun taak om op een verantwoorde wijze aanbevelingen te doen.

Ouders met allerlei mogelijke achtergronden kunnen de aanbevelingen van een psycholoog of psychiater aan de rechtbank ietwat onpersoonlijk of zelfs zeer hard vinden, maar uiteindelijk hebben deze aanbevelingen enkel tot doel de kinderen te beschermen.

Gedurende de lange reis van het naar voor brengen van de informatie van de gender expert voor de rechtbank en de door de rechtbank aangeduide psychologen en advocaten, kan een transgendere ouder wensen een gespecialiseerde genderevaluatie over hem- of haarzelf te hebben. Dit zal vooral het geval zijn indien het risico bestaat dat een ex-partner of zijn of haar advocaat op een onredelijke manier de genderidentiteit zal gaan uitvergroten. Een gender gespecialiseerde evaluatie kan dan, in combinatie met een standaard psychologische evaluatie, voorkomen dat het transgenderisme nog verder kan worden uitgebuit. Hoe dan ook is het gebruik van dergelijke evaluatie iets wat op verantwoorde wijze dient overwogen te worden door de transgendere ouder en zijn of haar advocaat. In sommige omstandigheden, zeker wanneer de transgendere persoon nog nooit is geëvalueerd door een genderspecialist, kan het ondergaan van een dergelijke evaluatie de transgendere persoon gedetailleerde observaties en aanbevelingen opleveren in verband met zijn of haar persoonlijke gendersituatie.

Hoewel het niet vaak voorkomt, en het ook heel duur is, kan een genderexpert worden opgeroepen om te getuigen tijdens een verhoor. Wanneer dit het geval is, kan de expert breder ingaan op de genderproblematiek, of informatie geven over zijn of haar inschatting van de transgendere ouder. Het oproepen van een genderexpert dient steeds te gebeuren onder gerechtelijk advies. Meestal adviseer ik advocaten dat het laten oproepen van een expert voorkomen kan worden door de verklaring van een expert, samen met ander relevant materiaal op een weloverwogen manier en vrij vroeg tijdens het proces naar voor te brengen, mocht meer uitleg over de genderkwestie nodig lijken.

Het meest frustrerende, verwarrende en bangmakende aspect van een ouder te zijn die betrokken is in een hoederecht proces, is communicatie met advocaten, rechtbanken en door de rechtbank aangeduide psychologen en psychiaters. Ik heb talrijke cliënten gehad die mijn kantoor verontwaardigd opbelden omdat ze niet het idee hadden dat hun situatie werd begrepen, of omdat telefoontjes niet dadelijk werden beantwoord door de raadsman. Anderen verklaarden dan weer dat zij niet echt begrepen hoe een hoederecht proces verliep.

Mensen hebben ook de neiging om vijandig te gaan reageren als hun bekwaamheden als ouder in vraag worden gesteld.

Daarnaast is het ook een feit dat gedurende heel het besluitvormingsproces in verband met het hoederecht, de kosten van advocaten en door de rechtbank opgelegde evaluaties heel sterk kunnen oplopen.

Dit alles is normaal wanneer iemand in aanraking komt met het gerechtelijke systeem. Ik herken dit vanuit mijn ervaring in het behandelen van gerechtelijke zaken voor civiele, strafrechtelijke en familierechtbank processen. Als therapeut die regelmatig in contact komt met het gerecht heb ik een groot aantal inzichten verkregen die voor transgendere ouders nuttig kunnen zijn.

Het is zeer belangrijk te begrijpen dat een gerechtelijk proces tijd nodig heeft. Soms kan men het gevoel hebben dat het proces voor altijd zal blijven aanslepen. Tezelfdertijd echter moet men natuurlijk proberen om op een gewone manier verder te gaan met het dagdagelijkse leven. Hiervoor kan ik het bijhouden van een kalender ten zeerste aanbevelen. Op deze manier kan men afspraken met de psycholoog zowel als gerechtelijke afspraken zo efficiënt mogelijk beheren. Het bijhouden van een kalender laat mensen ook toe hun vrije tijd zodanig te organiseren dat zij een emotionele en/of lichamelijke inzinking kunnen voorkomen. Tijdens gesprekken met elke betrokkene, zowel professioneel als niet, is het aan te raden goed georganiseerde nota's te nemen.

Dit kan helpen om dingen die worden gezegd maar tijdens de verwarrende gerechtelijke processen gemakkelijk worden vergeten, te onthouden. Ook het bijhouden van een lijst met vragen die gesteld kunnen worden tijdens gesprekken met de desbetreffende partijen is belangrijk, omdat dit de verzekering geeft dat bepaalde vragen niet onbeantwoord blijven.

En last but not least is het handig om weten, dat wanneer men met het oog op een gerechtelijk proces tracht zoveel mogelijk representatief materiaal van welke aard dan ook te verzamelen, het diegene is met de meest georganiseerde en relevante informatie die een stapje voor heeft.

-
- Dit artikel werd vrij vertaald uit het engels door de Belgische Genderstichting.
 - **Bron: internet: <http://www.firelily.com/gender/gianna>**

This educational column authored by Gianna E. Israel is regularly featured on the 3rd Monday of each month in Tg-Forum, the Internet's most up-to-date, weekly Transgender Magazine <http://www.tgforum.com/>. Several weeks later each article is forwarded to Usenet and AOL <Keyword TCF>. Each column has been written to inspire contemplation and dialogue. Columns may be reprinted in any medium insofar as each article, its introduction, and the author's contact information remains unaltered.

Zelfhulp

~ *Antwerpen* ~

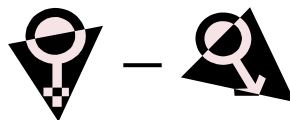
Dinsdag 26 oktober & 21 december
Vanaf 20 uur in

ATTHIS
Geuzenstraat 27
2000 Antwerpen

~ *Gent* ~

Dinsdag 23 november
Vanaf 20 uur in

Kaffee "De trollenkelder"
Bij St. Jacobs 17
9000 Gent

~ *Gent* ~

Dinsdag 16 november
Vanaf 20 uur in

Trollenkelder
Bij St. Jacobs 17
9000 Gent

Zitdagen

Wanneer het bereiken van onze dienst te Gent te moeilijk is voor u, dan kunt u ons steeds vinden op volgende zitdagen :

- Donderdag 7 oktober
- Donderdag 4 november
- Donderdag 2 december
- Donderdag 6 januari 2000

Vanaf 14u30 in
Klaproos
Mgr. Van Wayenberghlaan 1 (2de verd.)
3000 LEUVEN

Wie met het openbaar vervoer komt, kan vanaf het station de bus richting **Gasthuisberg** nemen en afstappen in de Van Waeyenberghlaan. Aanbellen aan de voordeur

Een gesprek op onze zitdag in Leuven kan enkel wanneer voorafgaand een afspraak is vastgelegd met onze dienst in Gent. **Gelieve de dag van afspraak en dit vóór 10 uur te bevestigen of U aanwezig zult zijn. Zoniet veronderstellen we dat Uw afspraak vervalt!**

Voornaamswijziging

In de Nieuwsbriefeditie van juli stond het eerste deel van de tekst rond de huidige situatie van voornaamswijziging reeds afgedrukt. Hieronder kun je het vervolg hierop lezen. Nu wordt de voornaamswijziging specifiek wat betreft transseksualiteit toegelicht.

<<<juni 1999>>>

3. Voornaamswijziging in het kader van transseksualiteit

3.1. Het huidige beleid van het Ministerie van Justitie

Indien men ongehuwd en kinderloos is en men de geslachtsoperatie reeds achter de rug heeft, zijn er weinig tot geen problemen te verwachten wat betreft het bekomen van een voornaamswijziging. In principe is men volledig vrij elke voornaam of reeks voornamen te kiezen die aanvaardbaar zouden zijn voor een pasgeboren baby van hetzelfde geslacht als het doelgeslacht.

In het kader van de real-life test, waarbij de betrokkene zich familiaal, sociaal en professioneel conform de gewenste geslachtsrol dient te gaan gedragen, zou een vroegtijdige voornaamswijziging ten goede komen aan de ontplooiing van de persoonlijkheid en het zelfvertrouwen in de nieuwe geslachtsrol. Rond een voornaamswijziging voor de geslachtsoperatie, is er helaas nog heel wat onduidelijkheid. Uitgaande van de informatie van het Ministerie van Justitie zèlf kan er dan ook niet echt van een beleid gesproken worden. Concreet betekent dit dat men zal moeten "onderhandelen" met het Ministerie van Justitie om de voornaamswijziging te bekomen, wat helaas niet altijd even eenvoudig is.

Uit ervaring is gebleken dat het bekomen van een voornaamswijziging enige maanden voor de geslachtsoperatie niet onmogelijk is. Voorwaarden zijn wel dat de hormonale behandeling reeds enige tijd gestart is en/of de operatiedatum reeds vastgelegd is.

3.2 Tips die het verloop van een voornaamswijziging kunnen bespoedigen

3.2.1 Voornamen wijzigen bij diverse instanties

Voor je je verzoekschrift indient kan het raadzaam zijn je voornaam reeds bij een aantal instellingen (proberen) te laten wijzigen. Op basis daarvan kan je dan het feitelijk gebruik van de nieuwe voornaam aantonen. Een rekeninguittreksel van de bank op je nieuwe naam maakt op dat vlak trouwens meer indruk dan een brief van een vriend of vriendin.

Hieronder volgt een overzicht van een aantal instanties en hoe zij aankijken tegen de problematiek van transseksualiteit.

- *Banken*

1. De Generale Bank

Over het algemeen staat deze bank erg open voor een voornaamswijziging in het kader van transseksualiteit. Op basis van een medisch attest van de behandelende psychiater of psycholoog kan je je voornaam en geslacht laten wijzigen voor bestaande rekeningen of een nieuwe rekening laten openen op je nieuwe naam. Om juridische problemen te vermijden blijf je wel in de interne bestanden met je oude naam en geslacht genoteerd. Voor dagdagelijkse bankverrichtingen levert dit echter geen problemen op.

2. De ASLK

Ten gevolge van een recent gewijzigd intern beleid kan je hier eveneens je voornamen en geslacht al laten wijzigen. Absolute voorwaarde is wel een

medisch attest. De wijziging is hier in tegenstelling tot de Generale Bank wél volledig.

3. Andere banken

Jammer genoeg zijn er nog heel wat banken die een voornaamswijziging weigeren zolang deze niet officieel is. Het gaat hier o.a. om het Gemeentekrediet en HBK, met andere banken heeft de auteur van dit artikel geen ervaring.

- *Telecommunicatie en nutsvoorzieningen*

Over het algemeen kan je je voornamen en je geslacht zonder problemen laten aanpassen bij Electrabel en Belgacom.

- *Bibliotheek/videotheek*

Openbare bibliotheken en videotheken zijn meestal vrij toegankelijk.

- *Ziekteverzekering*

Het heeft geen enkele zin een poging te ondernemen naar de mutualiteit toe, zeker sinds de invoering van de SIS-kaart (sociale identiteitskaart) dient de voornaamswijziging officieel te zijn alvorens deze aanvaard wordt, dit ook omdat de SIS-kaart niet alleen een initiatief is van de mutualiteiten en de informatie hierop gekoppeld is aan het rijksregister.

Ook bij de dokter, tandarts of ziekenhuis kan je je naam nog niet laten wijzigen.

- *Staatsinstellingen*

Daar de meeste staatsinstellingen hun informatie al dan niet rechtstreeks uit het rijksregister betrekken is voornaamswijziging hier ook niet mogelijk. Het gaat hier o.a. om belastingdiensten, het kadaster, kijk en luistergeld, de RVA ...

Daar je werkgever en vakbond met bovengenoemde instellingen moeten communiceren (RSZ-bijdragen, belastingen, ...), kunnen ook zij je voornaam niet wijzigen.

3.2.2 Bijkomende tips bij het indienen van een verzoekschrift

- Zoals reeds eerder vermeld is het aantal aanvragen voor een voornaamswijziging sinds de wet Cuyt van mei 1998 fors gestegen. De wachttijden lopen nu reeds op tot meer dan een jaar. Daarom is het verstandig je verzoekschrift **reeds 6 à 12 maand voor de operatie, of zelfs vroeger in te dienen.**
- Naast bewijsstukken aangaande het feitelijk gebruik van de nieuwe voornaam kan je verklaringen van vrienden/kennissen of werkgever toevoegen betreffende het feit dat je je sociaal en maatschappelijk conform de nieuwe geslachtsrol gedraagt.
- Indien je er echt goed uitziet in je nieuwe geslachtsrol, dus als je een echt vrouwelijk dan wel mannelijk uiterlijk hebt, kun je eventueel foto's met je dossier meesturen.
- Vermijd brieven van vrienden/lotgenoten met al te familiale aanspreektitels mee te sturen. Heel wat MV-transseksuelen spreken elkaar onderling in brieven aan met bijvoorbeeld "Liefste" of "Lieve"
- Wees niet bang het Ministerie van Justitie te contacteren in verband met het verloop van de procedure. Op die manier kun je je dossier opvolgen en eventueel ingrijpen indien nodig, door bijvoorbeeld bijkomende documenten over te maken.
- Tenslotte, indien je je niet zeker van je stuk voelt bij het opstellen van het verzoekschrift, kun je altijd contact opnemen met een advocaat voor advies.

4. Bronnen

- *“Elk jaar willen 150 Vlamingen van voornaam veranderen”*
De Standaard, 29 juli 1996
- *“Meer mensen veranderen voornaam”*
Het Nieuwsblad, 9 januari 1999
- *“Wijzigingen voornaam goedkoper en dus steeds populairder”*
Het Nieuwsblad, 9 januari 1999
- *“Voornaamswijziging”*
Brochure, Belgische Genderstichting
- Telefonische contacten met het Ministerie van Justitie
- Persoonlijke ervaringen

Door Ilse

Wetenswaardig nieuws uit binnen-of buitenland,
nieuwe publicaties omtrent genderdysforie,
lezersbrieven of oproepen, mogen steeds aan het
adres van de Genderstichting gestuurd worden, gefaxt
op 09/225.31.66 of per e-mail naar
art.genderstichting@steunpunt.be Tekstbestanden
mogen ook altijd (liefst) op diskette worden
opgestuurd, Word voor Windows 7.0 - compatibel. Voor
de volgende nieuwsbrief graag Uw bericht binnen
tegen er 1999

Lezersbrief

Van integratie gesproken ...

Dit artikel is gericht aan alle V-M TS die zo ambitieus zijn om in de media te komen. Persoonlijk vind ik dit zeer moedig, en het is nodig dat de maatschappij op de hoogte gebracht wordt van dit onderwerp. Maar kan mij iemand de reden geven waarom er altijd zo een nadruk gelegd wordt op de voorarm (zie artikel in de Humo + programma Goedele en Jan Publiek)??? Ooit aan de gevolgen gedacht ?

Ik herinner mij in die driejarige behandeling dat de nadruk gelegd werd op integratie in de maatschappij als man. En als wij zo verdere informatie meedelen lopen wij binnen een aantal jaren met korte mouwen rond met in gedachte dat iedereen nu weet dat wij TS zijn. Dat ziet er naar uit dat wij een leuke toekomst tegemoet gaan. Is dit de bedoeling? In feite is dat wel schending van de privacy. Een beetje te vergelijken met de gele ster voor de joden... Loopt iemand die een harttransplantatie heeft laten uitvoeren ook met een kruisje op zijn voorhoofd ? Ik heb zeker geen moeite om over mijn TS te spreken maar het liefst wil ik dat in eigen handen hebben, en straks zien ze nog maar mijn voorarm en ze weten het al.

Er zijn mensen die actief zijn in het beroepsleven, net zoals ik, en die het nu moeilijker hebben om met korte mouwen rond te lopen uit angst dat er een verband mee gelegd wordt, wat ik trouwens heb meegemaakt.

Niet iedereen staat er open voor, weet dat het grotendeel van de bevolking dom geboren is en vol vooroordelen zit... als iemand daardoor zijn werk of klanten verliest mogen wij dan ook op TV of in de Humo voor financiële steun en begrip?

Geen idee van wie die foto kwam in de Humo, maar hou in de toekomst alsjeblieft op om voorarmen te tonen. Voor mij mag er gerust een penis getoond worden, de kans is kleiner dat wij met een bloot gat in het publiek rondlopen dan met blote armen...

Iedereen heeft de vrije keuze om met deze problematiek om te gaan, maar wees discreet en betrek geen andere mensen bij het kiezen voor anonimiteit.

Anoniem.

Rechtzetting

Acht jaar geleden ...

In de vorige Nieuwsbrief (editie van juli) heeft de redactie op pagina 7 een fout gemaakt in de lezersbrief van A. In de tweede alinea, regel 11 staat te lezen: “ ..., *ik denk en ik hoop de weg van de pijn gekozen te hebben.*” Wat daar moet staan is: “..., **ik denk en ik hoop de weg van de minste pijn gekozen te hebben.**”

Tot zover deze rechtzetting. Met onze excuses aan de auteur.

Wie niet weet wat gedaan met zijn zwart geld, recent een gigantische erfenis heeft gekregen, de grote pot met de lotto gewonnen heeft, of gewoon een goede daad wil stellen, willen wij er graag nog eens op wijzen dat de Genderstichting nog veel plaats heeft in zijn spaarvarkentje. Via de speciaal daartoe bestemde overschrijvingsformulieren kunt U namelijk voortaan fiscaal aftrekbare giften op ons speciaal daartoe bestemde rekeningnummer laten geworden. Aan al wie zich hieraan reeds gewaagd heeft: God zal het U lonen. Aan al wie het nog van plan is: ook! Meer info vind U op de binnenzijde van de achterflap van deze Nieuwsbrief

Borstprotheses

Pamela Anderson, de blonde 'babe' die iedereen wellicht wel kent van één of ander feuilleton of tijdschrift, liet zich een eind terug een grotere boezem aanmeten. Pamela opteerde hiertoe voor siliconeprothesen en werd op slag de meest in het oog lopende vrouw op het TV-scherm. Là Anderson heeft haar boezem ondertussen terug tot zijn natuurlijke omvang laten knippen omdat ze zich toch zorgen begon te maken over haar gezondheid. Er bestaat sinds jaar en dag immers nogal wat controverse rond siliconeprothesen. In de jaren 70 en 80 kregen firma's die deze prothesen vervaardigden een vloed van klachten en processen over zich heen, van vrouwen die deze prothesen hadden laten inbrengen. De prothesen vertoonden kans op scheuren en lekkage, en zouden daarenboven ook zorgen voor lichamelijke neveneffecten als misselijkheid en hoofdpijn.

Er werden dan ook alternatieven voor deze prothesen uitgewerkt. Een omhulsel met daarin een zoutoplossing wordt heden ten dage als volwaardige vervanger voor de siliconen gebruikt. Dit neemt niet weg dat siliconeprothesen daardoor helemaal van de markt verdwenen zijn, want ondertussen hebben wetenschappers aangetoond dat siliconeprothesen helemaal niet dat schadelijke effect op de gezondheid zouden hebben. Integendeel, het inbrengen van deze lichaamsvreemde stof zou ervoor zorgen dat ons eigen afweersysteem alerter op deze 'indringer', reageert dan wanneer niets wordt ingebracht. Dit zou aldus het risico op borstaandoeningen sterk verminderen.

Dit standpunt wordt echter niet door iedereen in dit vakgebied gedeeld. Kortom, de onduidelijkheid omtrent siliconeprothesen blijft verder bestaan.

Wie er zijn eigen oordeel wil over vellen, kan dat door het bekijken van een documentaire die 'Overleven' hierover onlangs op de buis bracht. Wij zijn zo vrij geweest deze uitzending voor U op band vast te leggen. Wie geïnteresseerd is geeft maar een seintje.

